

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro}. 61.

1. Czerwca 1825.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujące
U w i a d o m i e n i e.

Przy Ces. Król. Galicyjskim Sądzie Karzącym Lwowskim jest do obsadzenia miejsce Adjunkta Protokołu podawczego z roczną pensyą 600 ZR. w Mon. K. Życzący sobie to miejsce otrzymać, podać mają prośby należycie dowodami wsparte w ciągu 4 tygodni od dnia niniejszego ogłoszenia do rzeczonoego Sądu bezpośrednio, lub, jeżeli na publicznym zostają Urzędzie przez swoje Prezydya.

Przy przedsięwziętym na d. 15. Czerwca r. 1824 w Krosnie, w Cyrkule Jasielskim, podczas jarmarku rozdawaniu nagród za polepszenie chowu koni i bydła, otrzymały takowe nagrody poniżej wyszczególnione osoby: 1) za przychów nayıpięknıeyzych źrzebców po stadnikach Skarbowych, nagrody po 20 Cz. Złt. w złocie: Marcin Skiba, poddany z Kaniowa, Józef Kopestyński, ekonom z Trzciny i Jan Sieklewski, mieszczanin z Jasta; 2) za przychów nayıpięknıeyzych klaczek po stadnikach Skarbowych nagrody po 6 Cz. Złt. w złocie, poddani: Izydor Bajorek z Rzepienika Marciszewskiego, Woyciech Przybyła z Wiszniowy, Franciszek Betley z Bierowki, Józef Szuzek z Lipnik, Tomasz Dudek z Zagórza i Stanisław Dubiel z Warzyc; 3) nagrody po 12 ZR. w M. K. za przychów nayıpięknıeyzych byków, poddani: Jan Krak z Łączek, Mikołaj Gacek z Niepli i Maciej Markowicz z Chrzastowki; nakoniec 4) nagrody po 8 ZR. w M. K. za przychów nayıpięknıeyzych krów, poddani: Bazyl Kasza z Krosna, Andrzej Twardus z Karzyc, Franciszek Bania z Bartkowki, Stanisław Bochta z Bierówki, Woyciech Dudek z Zagórza i Michał Ostrowski z Baranowki.

— Z Wıednia d. 19. Maia. —

Gazeta Medyolańska z d. 11. Maia zawiera następujące opisanie wjazdu NN. Cesarstwa do Medyolanu, zaszłego w dniu poprzedzającym:

»O godzinie 5 z południa odgłos dział zapowiedział przybycie NN. Cesarstwa i Arcy-Xięcia Franciszka Karola z Arcy-Xięczniczką Zofią do

Loretu (przed bramą wschodnią), gdzie Nayısi Podrózni wysiadłszy w zbudowanym na tamiecznym placu pawilonie przyjęci zostali z należytym uszanowaniem od dowódzającego Jenerala Lombardy, W. Podkomorzego, W. Koniuszego, i W. Mistrza Obrzędów Królestwa Lombardzko-Weneckiego, sześciu Dam pałacowych do usług N. Pani przeznaczonych, sześciu Szambelanów na koniach, Dowódcy C. K. gwardyi drabantów i oddziału Lombardzkiej szlacheckiej gwardyi.«

»Po tım uroczystım przyjęciu wıiedli NN. Cesarstwo i Arcy-Xięstwo do powozów na wjazd przeznaczonych, udali się z orszakiem swoim ku miastu, do którego wiechali bramą wschodnią. Przy bramie wspomnıey stał Podesta wraz z Członkami R. dy miejskiej i Deputacją Rady gminnej Medyolańskiej dla złożenia Monarsze hołdu uradowanej Stolicy. Przybywszy do bramy powóz, w którym NN. Cesarstwo siedzieli, zatrzymał się, a Podesta w krótkiej i pełnej uszanowania przemowie wyraził uczucia, sposób myślenia, przychylność i wdzięczność mieszkańców miasta Medyolanu, iakoteż onych radość z spełnienia dawno upragnionego życzenia, widzieć wieǳzającego w ich mury łaskawego i dobrego Monarchę, dostojnego dziedzica Tronu niewygastęj pamięci Maryi Teresy; z Matronką ozdobioną nayıwiększymi cnotami. N. Pan raczył ten uniżony hołd łaskawie i z oycowską prawdziwie przyjąć dobrocią, poczem nastąpił wjazd do miasta w sposobie następującym: Oddział żandarmeryi stał wzdłuż ulicy od wyżej wspomnıeygo pawilonu do bramy wschodniej, a ztąd aż do Katedry piechota formująca ulicę. Na małych placach, bliskich wielkiego Corso, były poczty iazdy, a na różnych punktach chóry muzykalne. Po bastyonach przyległych bramie, którą N. Pan przybywał, stały działa dla zapowiedzenia wjazdu NN. Cesarstwa, a cytadela dała 101 razy ognia.«

»Gdy W. Mistrz Obrzędów oznaymił W. Podkomorzemu, że orszak w pogotowiu, po osiągnięciu rozkazów Monarchy ruszył tenże w następującym porządku: 1) oddział iazdy; 2) dwóch pocztylionów; 3) dwóch nadwornych trębaczów konno; 4) dwóch nadwornych furyerów konno; 5) liberyia i urzędnicy domowi Jego Cesarzowskiemu Mości Arcy-Xięcia Wice-Króla; 6) dwu-

nastu Podkomorznych wraz z obudwoma Podkomorzymi N. Pana, konno; 7) powóz nadworny sześciokonny z W. Ochmistrzami Arcy-Xiążąt Franciszka Karola i Rainera, z dwoma służącymi nadwornymi pieszo po obu stronach powozu; 8) powóz nadworny sześciokonny dla W. Podkomorznych N. Cesarza, N. Cesarzowej i W. Koniuszowego, z dwoma służącymi nadwornymi po bokach powozu; 9) powóz sześciokonny nadworny z Arcy-Xiążętami Franciszkiem Karolem i Reinerem, z dwoma służącymi nadwornymi po każdym boku powozu; 10) Adjutanci Ich Cesarzowicowskich Mości konno, mianowicie: Adjutant Arcy-Xięcia Franciszka Karola po prawę, a Arcy-Xięcia Reintera po lewą stronę powozu; 11) W. Mistrz Obrzędów Królestwa Lombardzko-Weneckiego w mundurze galowym, konno; 12) powóz ośmiokonny, w którym siedzieli NN. Cesarstwo; obok prawego przedniego koła szedł dozorca powozów pieszo. C. K. gwardyja drabantów obok powozu, a ię dowódzca przy drzwiczkach. Po prawę stronie drzwiczek za szeregim gwardy drabantów iechał konno Jenerał dowódzjący w Lombardyi, a po lewé Jenerał Adjutant Cesarza Jegomości, Marszałek polny Porucznik Baron Kutscheera; 13) zaraz za powozem Cesarzkim szedł sześciokonny powóz z Arcy - Xiężniczkami Zofią i Elżbietą; dwóch służących nadwornych obok powozu; 14) oddział gwardy szlacheckiej mając na czele zastępcę Kapitana; 15) powóz sześciokonny z W. Ochmistrzynią N. Pani i dwóch służących po obu stronach powozu; 16) powóz sześciokonny z obiedwiema W. Ochmistrzyniami Arcy-Xiężniczek, z dwoma służącymi nadwornymi po boku; 17) powóz sześciokonny z sześcioma Damami pałacowemi; 18) powóz nadworny sześciokonny z Damami nadwornymi; 19) powóz odwodowy sześciokonny; 20) kompania grenadierów; 21) oddział iazdy orszak zamykający.

(Dokończenie nastąpi.)

Podług wiadomości z Wenecyi umarł tamże w d. 7. Maia Jan Gabriel Margrabia Chasteler C. K. Podkomorzy, Jego Cesarzkiej Mości rzeczywisty tajny Radca, Jenerał piechoty, i dowódca miasta i twierdzy Wenecyi, Kommandor orderów: wojskowego Maryi Teresy i Leopolda i t. d., właściciel 27go pułku piechoty liniowej, Grand Hiszpański pierwszjej klasy i t. d. po długiej i bolesnej chorobie, dla swych wybornych moralnych i towarzyskich przymiotów od wszystkich mieszkańców Wenecyi, iakoteż dla wojskowych talentów od całego C. K. wojska żałowany.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Gazeta Limy z d. 1. Stycznia zawiera list

Francuzkiego Kontr Admirala Rozamel do »Oswobodziciela Boliwara«, oznajmujący mu, że otrzymał rozkaz ochraniać handel swojego narodu i żądać 9,000 piastrow, które zabrał Admirał Guise na okręcie Francuzkim »Ameryka.« Z resztą nie ma żadnych zamiarów nieprzyjacielskich.

Skoro nadeszły urzędowe wiadomości do Limy o kapitulacyi pod Ayacucho, postano Oficera pod banderą układową do Kallao, lecz Jenerał Rodil nie pozwolił mu się zbliżyć przez zewnętrzne poczty, i nie chciał słuchać żadnych przetożeń. Jenerał Boliwar posłał więc swego Kommissarza, wraz z Hiszpańskim, dla ułożenia kapitulacyi na okręt liniowy Angielski Cambridge, który w odległości wystrzału działowego podpłynął pod Kallao; nawet Kommandant Angielski przesłał Notę Jenerałowi Rodil, iż chętnie przyymie iego pełnomocninów do układów na swój okręt, atoli ciągle wszelkich broniono związków. Jenerał Rodil powątpiewał o zwycięztwie pod Ayacucho i oświadczył uroczyście, iż nie przyymie nikogo ze strony nieprzyjaciół swojego Króla do układów. Jenerał Boliwar miał 2,000 ludzi w Limie, i miał rozpocząć oblężenie Kallao, skoro nadejdzie 6,000 ludzi z Guayaquil spodziewanych. Jenerał Rodil miał 2,000 ludzi, i chciał się ze wszystkich sił bronić.

Zawieszenie broni, (jak w Nrze. 59. Gaz. n. donosiliśmy) zawarte w d. 12. Stycznia między pełnomocnikami Jeneratów: Sucre i Olanety, i przez ostatniego ratyfikowane, nie zostało przez Jenerata Sucre potwierdzone.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Podług listów prywatnych z Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej miał mieć Hrabia Survillers (Józef Buonaparte) nieszczęście, iż przez słoszenie się koni wypadł z powozu i mocno został skaleczony. W chwili odcyścia listów nie spodziewano się już dlań ratunku.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Do Izby Wyższjej podano znowu w d. 5. Maia kilka prośb przeciwko emancypacyi, między innymi iedną z wyspy Portlandy, złożoną przez Lorda Kanclerza (Lorda Eldon). Hrabia Grosvenor uczynił uwagę, że prośby takowe bywają układane zwyczajnie przez Starszych miasta lub gminy, a ktokolwiek je podpisuje, zatem leżące tu prośby nazwać można nie tylko prośbami mieszkańców Portlandy, iak raczjej Lorda Kanclerza i P. Bankes. Lord Kanclerz odpowiedział: Każde stronnictwo uważa prośby przeciwne za dzieło zabiegów; tém samem prawem może ón te, co opiewają na korzyść emancypacyi nazwać prośbami Hrabiego Grosvenor, ón za swoiey osoby przekony-

wa się coraz bardziej, że większość Narodu Angielskiego sprzeciwia się emancypacji.«

W Izbie Niższej oznaymit P. Brougham, iż w dniu następującym uczyniony będzie pewnie wniosek, aby bil względem emancypacji wnieść przed Wydział Izby, i gdyby Sir Francis Burdet z powodu swęj słabości nie był jeszcze w stanie przybyć do Izby, tedy obowiązue się za niego zrobić ów wniosek, ponieważ bardziej iak to inny życzy sobie wszelkicy nowęj zwłoki unikać.

Sprostowanie wiadomości zawartęj w pismach Angielskich o zabiciu Cesarza Birmanów.

Opowiadanie o zabiciu Cesarza Birmanów umieszczone w Angielskich gazetach nie tylko samo przez się iest do wiary niepodobnem i nosi na sobie ślady zmyslenia, dla czego zaraz z początku słusznie o tēm powątpiewał Kurrier Angielski, lecz pięć no fałszu już przeto iest wycisnione, że pisma owe zapewniają, »Król zajęty był astronomią i gwiazda iego przepowiedziała mu, że tylko trzy lata szczęśliwie panować będzie,« gdy iednak nikt nie trudni się astronomią w Birmie, ponieważ Religija Birmanów surowo tēj nauki zabrania*). I Cesarz Birmański panuie nie od trzech lat dopiero i szczęśliwie, lecz od r. 1819, w którym po swoim dziadu Mindoraie Prah, ózwartym synie wielkiego zdobywcy Alompra, założyciela w r. 1752 terażniejszey dynastyi Cesarzskicy a w roku 1761 w pochodzie przeciwko Siamu zmarłego, nastąpił na tron Cesarzski Birmanów. Równie i zabicie Cesarzowęj Birmańskięj i ięj brata, które według owęj powieści, po zabiciu Cesarza zayść miało przez stronnictwo następcy tronu, ma na sobie piętno fałszu, ztąd, ponieważ według prawa karzącego i zwyczajów Birmańskich, występni z rodziny Cesarzskicy mogą być karani śmiercią tylko tym sposobem, że ich kładą w worek i topią.**)

Szczególniejszy iest w opowiadaniu wyraz inż przedawniały i teraz nieużywany, »Król Aya,« miansto Cesarza Birmanów w ięzyku Birmańskim Baa, którego Monarchowie Birmańscy od 1800 używają.

D. G. C. Rumj.

Francia.

Powracający z Hiszpanii i przybyły do Paryża Xiążę Maxymilian Saski i iego córka, Xięż-

*) S Michel Symes account of an embassy to the Kingdom of Ava in the year 1796. London 1800 Hiram Cox journal of a residence in the Burmese Empire. London 1821 James Hamilton description of Hindostan. London 1820 we dwóch tomach. Powszeczna encyklopedyja wiadomości i kunsztów w porządku alfabetycznym, wydania Ersch i Grobera, w dziesiąciu częściach (w Lipsku u Gleditscha) 1813 w interesującym artykule Birma. (St. 231—235.)

**) Porównaj wytyc namienne srodtko.

niczka Analia, przedstawieni byli Królowi w d. 10. Maia w St. Cloud.

Król listem zapieczetowanym wezwał Prezydentów i Jeneralnych Prokuratorów Sądów Królestwa na koronacją w Rheims.

Xiążę Northumberlandy przybył w d. 6. Maia do Paryża w orszaku 11 czworokonných powozów, któremu Król dał w 12. Maia iako nadzwyczajnemu Posłowi Angielskiemu uroczyste posłuchanie.

Monitor z d. 9. Maia zawiera rozporządzenie Króla; tēm Król Jegomość mianuie Członków Kommissyi upoważnionej do likwidacyi wynagrodzenia należącego się Francuzom, których realności w czasie rewolucyi zebrano i sprzedano. Prezydentem tēj Kommissyi z 25 Członków złożonęj iest Marszałek Macdonald Kommissyia stosownie do rozporządzenia Król. z d. 1. Maia podzielona na 5 sekcy; Prezydentem pierwszēj iest Margrabia Lally Tolendal, drugięj Hrabia Dupont; trzecięj, Hrabia Vaublanc; czwartęj, Hrabia Bengnot; piątęj Xiążę Narbone Pelet. Każda z pięciu sekcy ma przeznaczoną pewną liczbę Departamentów, dla rozpoznania likwidacyi, przedsiębranych w właściwych Departamentach.

Minister Spraw wewnętrzných złożył w d. 3. Maia w Izbie Parów sześć proiektów przyiętych przez Izbę Deputowanych: a) dotyczący się podzadnych szkół lekarzskich, b) c) d) nadzwyczajnego nałożenia podatków w różnych Departamentach, e) f) małych kanałów; Minister Skarbu przyięte przez Izbę Deputowanych ukończenie rachunków z 1823, i dodatkowy kredyt za r. 1824; nakoniec Minister Woyny proiekt dotyczący się przedaży niektórych gruntów w celu wybudowania nowych koszar w Paryżu i pensy Szwaycarów począwszy od 10. Sierpnia. Do biór odesłano. Poczēm odczytano list Ministra Skarbu, wzywający Izbę do oznaczenia trzech Kandydatów, z których Król mógłby wybrać Prezydenta Kommissyi dozoruicęj kasę umarzającą (w mieyscu znanego przez swoią opozycyją przeciwko ustawie o prowizyach wieczystych Hrabiego Mollien.)

Izba Deputowanych słuchała w d. 3. Maia zdania sprawy z niektórych prośb i przyięła oba proiektu większością, bo tylko 5 galek było przeciwnych, do ustawy, dotyczące się pożyczki miasta Rheims 80,000 fr. na uroczystość koronacyi i żeglugi na wyższēj Sekwanie i Aube. Prezydent wyciągnął potem imiona 20 Członków z urny, którzy z Prezydentem i Wydziałem tworzyć będą wielką Deputacyją 25 Członków na koronacyi w Rheims.

W d. 6. Maia przybito następiące uwiadomienie na giełdzie Paryżkięj.

Kasa umarżająca. Ustawa z d. 1. Maia 1825. Art. 3. Od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy przeznaczone na umorzenie summy, których kurs stoi nad *Pari*, nie mogą być użyte na wykupno papierów Stanu. Wykupna mające być przedsięwzięte przez kasę umarżającą będą miały miejsce tylko przez konkurencyją i publicznie.

P. Laville-Leroulx, Agent wexlowy kasy umarżającej wykupi dzisiaj 6. Maia za 250,000 fr. 4 1/2 i 3 procent. prowizy wierzystych, w braku 5 procentowych, które stoją *al pari* lub niżę *pari*. Nikt ich nie kupował wyjąwszy pomieniony Agent wexlowy.

Generalny Mistrz do prośb.

(Podp.) Pasquier.

W d. 7. Maia podobne było doniesienie, ogłaszające wykupno prowizy wierzystych za taką sumnę 250,000 fr.

Na żądanie Prefekta Policji musiał Dziennik rozpraw w d. 7. Maia następującą umieścić notę: »Faktum ogłoszone przez Dziennik rozpraw podług wieści rozsianej, iak toż pismo wyraża, że Minister Skarbu pożyczyl domowi Rothschildów na zastawie prowizy wierzystych znaczną sumnę (30 milionów), jest zupełnie bez zasadnem. Twierdzenie to okazuje już wprzód niewiadomość działań Skarbu względem wydawania Krol. bonów. Krol. bony są tylko równo znaczącą wartością papierów, Skarbowi wydanych; takowych nie może innym sposobem iak tylko za wypłatą wydawać, a nigdy ich niewydawano na zastaw prowizy wierzystych. Aby owe twierdzenie Dziennika rozpraw należycie ocenić, należy dodać, że do dnia dzisiejszego ogółem 44 mil. 358,361 fr. 50 cent. Krol. bonów przez Skarb wydano. Z tey massy jest 12 mil. w kassie depozytowej i konsygnacyjnej. Inne 32 mil. w ręku prywatnych i mianowicie w 2152 różnych częściach. Ani za 1 centym nie ma w obiegu pod imieniem domu Rothschildów.

W d. 14. Maia wyruszy część wojska osady z Paryża i uda się do obozu pod Rheims.

Wiadomość, że P. Kazmierz Delavigne otrzymał pensyją 12000 fr. wiele pism zaprzecza.

Z powodu sprawy wprowadzonej w Rządzie Francuzkiem przez P. Terneux zastępcę właścicieli okrętu Hiszpańskiego Veloz Mariana, iak wiadomo przed wybuchnieniem wojny przez Francuzów zabranego, dowiadujemy się z Gwiazdy, że wartość zdobyczy Hiszpańskich przez Francuzów zabranych wynosi 5 mil. 600,000 fr.,

zaś szkoda wyrządzona Francuzów przez kosarzów Hiszpańskich wyrachowana na 6 mil.

Zjednoczone Niderlandy.

Kommissyia centralna w Hadze do wsparcia powodzią uszkodzonych otrzymała od Cesarza Rosyjskiego w darze 100,000 ZR.

Włochy.

Podług wiadomości z Rzymu, z d. 7. Maia, wyjechał do Paryża Monsignor Lodovico de Baroni Aucajani, by oddał Arcybiskupowi w Rouen Xięciu Croy baret kardynalski i przy tey sposobności wręczył Jego Król. Mości Delfinowi Francyi szpadę przez Oyca Świętego poświęconą i kapelusz.

Niemcy.

W d. 14. Maia zamknięte zostały uroczyscie posiedzenia Stanów Badeńskich, przyczém W. Xiążę miał mowę pożegnawczą.

Prusy.

Dziennik Rządowy Król. Rządu w Kolonii z d. 10. Maia zawiera uwiadomienie, opiewające: »W niektórych Gymnazyjach oddawna dozwolno uczniom przy wstępie nauczycielów i oddaleniu się, na ich urodziny, imieniny, na uroczystości szkolne i w innych zdarzeniach uroczystych chodzić publicznie z muzyką, pochodniami i czynić składki na obiady lub uczy. Doświadczenie okazało, że takie uroczystości uczniów, niezgodne z ich związanymi ieszcze stosunkami miały szkodliwy wpływ na utrzymanie karności w dotyczących się Gymnazyjach i były powodem dla uczniów do nagannych postępów i rozmaitego nieładu, dla czego na rozkaz Ministeryium na przyszłość zupełnie mają być zniesione.«

Podług ogłoszonego wykazu ceny chleba na czas od 1go do 30. Czerwca 1825 r. ważyć powinny: bułka montowa po kr. 1/2, łót. 6 2/8 — detto po kr. 1, łót. 12 4/8 — bułka ordynaryjna po kr. 1/2, łót. 8 3/8 detto po kr. 1, łót. 16 6/8 — bochenek chleba białego po kr. 1, funt — łót. 25 6/8 — detto po kr. 3, funt 2 łót. 13 4/8 — detto po kr. 6, funt 4 łót. 27 2/8 — bochenek chleba śniadego po kr. 1, funt. 1 łót. 9 5/8 — detto po kr. 3, funt. 3 łót. 29 1/8 — detto po kr. 6, funt. 7 łót. 26 4/8 — bochenek chleba razowego po kr. 2, funt. 3 łót. 5 7/8.

O zachowaniu tego wykazu przekonać się można na wadze ku temu pod ratuszem wystawioncy; oraa wzywa się każdego, by wykroczenie przeciwne taryfic doniósł, a procz zataicnia nazwiska, przyzwoitą odbierze nagrodę.

Do tego Numeru Gazety dołączony jest Numer 22. Rozmaitości.